

2 Ο ΠΑΝΤΑΧΟΥ ΠΑΡΩΝ

30.—Η Μεταμόρφωσις του υίου του Φιλίμωνος.

Άργε, και κατέλπει άντροπι.
 Άπολυτικωρ, Ήχος Δαρός.

Μεταμορφώθης εν οικω, υίω του Φιλίμωνος, δείξας τοις περιού ως Μασκαραζίκωι, τώ μοιτρό σου, καθώι διαδίδωτο. Λάψων ηδη και εν τώι δώδω, πρής θάμωι του κοινού και δώδω τών Μασκαραζίκων, Μασκαραζίκωι ενδοξεί!

Κοιτάκιωρ, Ήχος ο αείω.

Έπι καθέλας μεταμορφώθης, και ώι έχώρου οι οικίοι σου, τώ μοιτρό σου, Μασκαραζίκωι, έθεάσαντο, ίνα ύταν σί έδοσι καθ' έδην, τών μών Μασκαραζίκων άναγωρεύουσι, τώ δι κόσμο κηρύξωιν, ότι σί υπάρχει άλλθωι τής Άποκείω τώ άγλάτω.

ΤΟ ΑΡΧΟΝΤΟΠΟΥΛΟΝ.

Μ' έστειλαν εις τήι Άθήνας οι γονει μου να σπουδάσω, Άλλ' έγω θά ζεπεράσω

Και αύτωι εις πέντε μήνας τοις σοφοί μου διδασκαλοί.
 Άλθωι, ό τόπω ούτωι κήνυι τοις θνατοί μεγάλωι.
 Είμαι τζώβωο, γαλάττες, κ' έξοδέω τρίγγι πράγγα,
 Όσα θέλ' ό φίλωι φράγγα.

Τών υίων τώνωι πάτωι εί' αί ένδοξήι 'Αθήναι'
 Ό, τι θέλω, έδω είσι.

Παντώ κίτρωι μεγάλω, παντώ θέατω, σχολεία,
 Παντώ λέσχη, κερνετα και καρφουαντα μορφα!
 Είμαι τζώβωο, γαλάττες, κ' έξοδέω τρίγγι πράγγα,
 Όσα θέλ' ό φίλωι φράγγα.

Και χωρι έδω διδωλ' ό τά σχολεία νά ζουττώσι,
 Και χωρι νά μελετήσωι.

Ό σοφώτερω του κόσμου γίνωσι εις δύο μήνα.
 Ήσαν περιττά διδωλ' τά σχολεία εις Άθήνα.

Είμαι τζώβωο, γαλάττες, κ' έξοδέω τρίγγι πράγγα,
 Όσα θέλ' ό φίλωι φράγγα.

Έκατω άμέσωι σχέσις, έκατω άμέσωι φίλωι
 Έλληνας και άλλωι φίλωι,
 Κ' έγω ηδη έρωμένας τήι φρονητήρα νέωι
 Δίν αύτάει, ώς ό έρωι, ουδέν άλλο τήι ιδεία!
 Είμαι τζώβωο, γαλάττες, κ' έξοδέω τρίγγι πράγγα,
 Όσα θέλ' ό φίλωι φράγγα.

Τώ πρην ένδομασίαν του σωρωθ' ό βάλω νέαν,
 Άλλά πάντωτε ώραίν'

Όν' άλλότω θά χειρότατα, και κορφήι και ζυρωμένωι,
 Θά έξείλω θλωι φρέσκωι, άγγυλωι ζυρωμένωι!
 Είμαι τζώβωο, γαλάττες, κ' έξοδέω τρίγγι πράγγα,
 Όσα θ' ό φίλωι φράγγα.

Νά έξείλω, όπως άλλωι, Ό θεώι νά με φυλάξη!
 Όνά έδωθώ εν τώει,
 Όν' άλλότω με προστάδωιν και μαλιό μου και μουρτίνα,
 Και με κ' έκ και νο ο θά βήσω τά άρτά μου χειλάνα.
 Είμαι τζώβωο, γαλάττες, κ' έξοδέω τρίγγι πράγγα,
 Όσα θέλ' ό φίλωι φράγγα.

Τήι έδωδ' θενά διείλω του Έρκωυ και του Αίόλου,
 Και του κόσμου ηδη ύλου

Τήν μεγάλην θά κινήσω περιέργωιαν ώι νέωι,
 Κ' έφελά αι νέωι ύλαι φυθουρίζωι, τί ώρατω!
 Είμαι τζώβωο, γαλάττες, κ' έξοδέω τρίγγι πράγγα,
 Όσα θέλ' ό φίλωι φράγγα.

Είσι ύλα μου ώρατα' στάσι, βαδίσω και τρώπωι,
 Ώ; νά ζω εν τή Εφρώπη.

Με τώ διοπτρω τώ πλθωι πάντωτε ένατηνίζω,
 Και, άν δίν κρωτό μασοσθωι, τώ καρτωίκα τότω πρίκα.
 Είμαι τζώβωο, γαλάττες, κ' έξοδέω τρίγγι πράγγα,
 Όσα θέλ' ό φίλωι φράγγα.

Θά με χειρότερωι πρωτωι, δωου έξω συναντήσω,
 Και θεν' άντιχειρότατω.

Άπό τοις έξώτωι δέκα θά με χειρότερωι νέωι
 Και πέντωι εκ τήι θήραθ' θενά με φωνάζωι γραταί...
 Είμαι τζώβωο, γαλάττες, κ' έξοδέω τρίγγι πράγγα,
 Όσα θέλ' ό φίλωι φράγγα.

Είσι χωροί άρου και δειπνα συνήθη με προσκαλοσθι
 Και γυμνήν με θεωροσθι,
 Ή τήι ώριωτέρωι δάρα ήμπορώ νά μών προσήρω,
 Και τάπωι θά δανίσω τοις γονει τον, νά μών χαιρώ;
 Είμαι τζώβωο, γαλάττες, κ' έξοδέω τρίγγι πράγγα,
 Όσα θέλ' ό φίλωι φράγγα.

Ή τώ δοματίων τωι μία τήν καρδίαν τωι θά με άνοίξη
 Και τώ χέρι θά μου σφίξη;
 Κ' έξεργώμενω ό άλλωι συμπάθωι; θά με κωττάξη
 Κ' εις τήν κλίμακα θ' άκούσω δις και τρίς ν' άναστάνξη!
 Είμαι τζώβωο, γαλάττες, κ' έξοδέω τρίγγι πράγγα,
 Όσα θέλ' ό φίλωι φράγγα.

Τών θερων θά μοι έκέρρωι πάσα μία έρωτά τωι
 Μι πέντωι γραμμικά τωι,
 Πλήν θερμώτερω τώ πάθωι έχου γενικώι; αι χρωαί!
 Άναβαίνω, και άμέσωι θ' άνοιθωσιν έλ' αι θήραι!
 Είμαι τζώβωο, γαλάττες, κ' έξοδέω τρίγγι πράγγα,
 Όσα θέλ' ό φίλωι φράγγα.

Είσι χωροί, δικακωδώνωι πάντωτε τάκαλλιτέρωι,
 Θά διείλω τήι έσπέρωι,
 Άλλ' ό τζώβωο, κωχ' τόχη! πάντωτε με άρνήξωι!
 Πλήν συνήθηι, χάνει δωσι εις τώ έρωτω κερδίξει.

Ο ΠΑΝΤΑΧΟΥ

Είμαι τζώβωο, γαλάττες, κ' έξοδέω τρίγγι πράγγα,
 Όσα θέλ' ό φίλωι φράγγα.

Διγ' υπάρχωι ό τώ κηιδάφωον ίκανώτερωι μου άλλωι,
 Ούδ' άγγυλωι, ουδ' έγγυλωι.
 Με τώ κοφρω εις τώ στόμα πάντωτε θενά κωπύσω,
 Και θά κήσω καρπαζίλωι, ύταν τήι έρρη κινήσω.
 Είμαι τζώβωο, γαλάττες, κ' έξοδέω τρίγγι πράγγα,
 Όσα θέλ' ό φίλωι φράγγα.

Ζω, ώι κόρηι τίλω πάντων εν Άθήνωι και βαρώνα,
 Κ' είμαι, ό έ, τι πής ό μόνωι.
 Είσι περιττά τά φρωτα εις έκείνωι 'πόω πλουσίωι.
 Νά σπουδάξω πρην μόνωι ό πτωχόι, διά νά ζήσω.
 Είμαι τζώβωο, γαλάττες, κ' έξοδέω τρίγγι πράγγα,
 Όσα θέλ' ό φίλωι φράγγα.

Όταν θενά έπιστρέψω, πής έχθρωι μου θενά εκάτω
 Κ' ό πατήρ μου θά θυμώσθωι
 Είσι τοις ευνεγέτωι μου τρώπωι και τήι άνοικία μου χείραθ'
 Και θενά κωχάτωι ό έλωι; πώι έπιστρέφω σωστροκα!
 Είσι τζώβωο, θά λέγω, ευνέτωι ό τήι τρίγγι πράγγα,
 Και ίσπώτωι εις τήι φράγγα.

Φ Ω Τ Α.

Πότε, δι' ένομα θεου! πότε θά πάσω τώ Ήπουρίτωι;
 Ήδη ύτε έπιήκρηθη ό προσηπολογισμώι. Τότε, είπωι ό
 Πρωθυπουργώι από τώ βήματωι τήι Βουλήι, ότι θά
 δοκιμάσω μίαν φοράν άκούη τήν τόχη του έπι των
 προσηπολογισμών του Έθνουι, και άν ιδη ότι δίν χαιρώι
 τήν έπιστοσύνην τήι Βουλήι, θά παρατηρή άμέσωι. Τι
 ώρατωι κωχάσωι! Άποκωμώθησιν άμέσωι ύλωι και
 εκτωι βλέπωι εις τήν ύπνω των πάντωι τήν Κοινωνήν
 δουρωι κρημνίζωμενωι κατακράφα!
 Και άν συντρέθω, άν επόσω ή ποσωπήθωι του κοστωραί!
 Μη φοβήσθωι! Ή τώ Τριτωι πιπται μόνωι με τώ μοστω.

Τί θαυματωργών αύτω τώ σύνταγμα τήι Τουρκίαι!
 Δι' ένός τινάμωτωι έρμήθ' ό μέγασ Βαζύρωι; Μιδακτ
 έκτώι του τουρκιωκόι Κράτωι! Πού έπισαν, άδελωι.
 Διατί άρα έξωρίσθη ούτωι αίρηνθίωι; Άλθωθωι έμελέτωι
 τήν έυθύνωσιν του Χαμίτ' όπωι έκωυθ' ή μη ή πτώσι
 και έξωρία του ήνωι κωχόρωικωι τήι ρωσικήι δι-
 πλωματίαι, έδικωνωμένωι τήν Μιδακτ διά τήν δημο-
 σίωσιν τήι έρωσικήι ρωσικήι αλληλογραφίαι.
 Όλα είνω πιθανά, άλλωι πιθανώτερωι έ-
 λωι, ότι τώ τουρκιωκόι σύνταγμα θά ήνωι τώ σέβωνωι
 του Χαμίτ'...

Ένω προσηποσων οι Τουρκοί τώ φηγήρωι μονετρί,
 Τού; κρημνίζωι εναντίων, και τούι τρώγει τώ φηγήρωι!